

Trpasličkova smrt – Dvacátá čtvrtá dekáda

- příběh 231

mimozemská paní trpasličková požádala manžela mimozemského trpaslička, aby před začátkem nového vzdělávacího období malých mimozemských trpasličků vzal potomky na procházku.

"neser hajzle, vem parchanty a běž ven," přikázala manželovi, který sklopil čepičku a šel do márnice pro potomky. rozhodl se, že vyvenčí svoje neoblíbenější dvojčátka a štěňátko. otevřel rakev, vyndal dvě rozkládající tělíčka, na vodítko uvázal mrtvolku oblíbeného flekatého zvířátka, který ale už trochu pouštělo chloupky.

"ňu ňu ňu, to jsou roztomilý faldíky a ty růžovoučky tvářičky, to je tak roztomilý," strkal ruce do kočárku, šišlal a tvářil se jako nejlepší rodič na světě, když procházel parkem pod náměstím.

"oj, to je ale krásný hovínko a ten smrádeček, ty umíš můj krásnej ňufíku," rozplýval se nadšením, když po štěňátku sbíral vykakaný hnijící vnitřnosti. byl nejšťastnější hrdý tatínek pod sluncem. z krásný chvíle s rodinkou ho ale vytrhl hlas s nepříjemným mateřským tónem.

"pane, jste normální? přijde vám v pořádku brát do parku mrtvolu dětí a psa?" rozčilovaly se těhulka a bydlenka s mimískem v kočárku.

"jo přijde, kundy a teď běžte do prdele," odpověděl jemným klidným hlasem mimozemský trpaslíček a pokračoval v korzování městským sadem, dokud nešlápl na nastraženou medvědí past.

- příběh 232

jestli si někdo myslí, že může mimozemského trpaslička zabít past na medvědy, tak se kurevsky plete. past sklapla, ale nikomu neublížila a tak nejlepší trpasličí tatínek pod hvězdami pokračoval v procházce se svými milovanými mrtvými. budil trochu pozornost, protože běžní živí domorodí rodiče nedokázali úplně nejlíp rozdechat mrtvé děti a mrtvého pejska na hřišti pro nejmenší, ale to se změnilo, když zjistili, že ten malý divný muž má sebou lahváče, hulení, perník a připojení k internetu.

nevěděli o tom, ale internetem mimozemský trpaslíček maskoval naváděcí signál, který umožňoval jeho mateřské lodi transportním paprskem unášet primitivní obyvatele pro další hlubší výzkum.

když byly cíle zaměřeny, mimozemský trpaslíček vyslal potvrzení a paprsek dočista vyčistil hřiště od všeho živého. spokojený s odvedenou prací zamířil domů za manželkou, která zrovna v kuchyni mumifikovala jejich nejnovější přírůstek do rodiny.

"lásko, jsem zpět. co bude dnes k obědu?"

- příběh 233

mimozemský trpaslíček otevřel obchod s výbušninami. jelikož nebyl jeho, nevěděl o nachystaných pastích a tak do jedné z nich spadl. vítězný krok, který udělal, aby uživil rodinu, manželku s mrtvými potomky a široký příbuzenstvo, byl krokem posledním. padací dveře otevřely hladový chřtán a mimozemský trpaslíček padnul do mixéru. než stačil zavolat domů, že dnes nepříjde, zachytil ho senzor a spustil sekací nože. druhý den šla kolem obchodu trpasličkova stará a koupila dětem masový smoothie.

- příběh 234

mimozemský trpaslíček dostal srdeční záchvat. šlehnul sebou o zem, tělo mu cukalo v křečích a přihlížející diváci na mobilní kamery natáčeli trpasličí kóma. když bylo po všem, zbývající sledující kopli do mrtvého těla a šli o diskusi dál.

mimozemský trpaslíček šel okamžitě do podřepu a aniž by stáhnul kalhoty, vykonal potřebu. nikomu nevadilo, že sere uprostřed smuteční síně na svém vlastním pohřbu.

o mnoho tisíc let později přiletěli na místo propadu slovní vědci. vytáhli přístroje, dalekohledy, fotoaparáty a vedli dlouhý pečlivý výzkum. když byli hotovi, vytvořili zprávu, ve které sepsali výsledky svých pozorování. byl to skutečně velký převrat ve studiu časoprostoru, protože objevili první trpasličí černou díru.

[illegible]

"otče, proč jsi mě opustil?" tázal se.

"protože seš zmrda a tvoje matka mě dost srala," odpověděl hlas otce.

"otče, ale to nebylo spravedlivý," začínal natahovat mimozemský trpaslíček pod vlivem mnoha nových dojmů.

"zase kňučíš, to seš celej ty," řekl otcův hlas jízlivým tónem.

"otče..." zajíkal se mimozemský trpaslíček.

"aspoň teď nevysírej a pojď k tátovi."

mimozemský trpaslíček polkl smuteční hlen, poodhrnul závěs světla a vstoupil do místnosti.

"tak vítej, zmrde," uvítal nahý trpasličí otec trpasličího syna a ten hned věděl, co ho čeká. bude to moc bolet.

- příběh 239

mimozemský trpaslíček zavřel oči a představoval si, že je v trpasličím ráji. ten poznáte snadno, když do něj vstoupíte, vstoupí do vás trpasličí bůh a v sobě ucítíte malý věci, který se vůbec nedají používat.

"tak teď padej zpátky mezi živý, můj malej nemilovanej zmrde," uslyšel hlas otce, když pootevřel oči.

"otče?"

"šukáš jako tvoje stará tlustá matka," odpověděl trpasličí tatík oblíbenou hláškou znuděných uživatelů sociálních sítí. natáhnul kalhoty, stáhnul je páskem a kopnul mimozemského trpaslíčka do prdele tak, že proletěl bílou stěnou a velmi tvrdě dopadl na náměstí v jednom malém debilním městě.

"sem zase v hajzlu," proletělo mimozemskému trpaslíčkovi hlavou, když viděl ozbrojený domorodce, jak se k němu přibližují se smrtícími předměty v rukou. postavil se, pár domorodých kreténů srazil pěstičkou k zemi tak, až jim vypadly oči z důlků a dal se na útěk do bezpečí před hrozícím nebezpečím. zatím byl stále živý.

- příběh 240

mimozemský trpaslíček neměl jiný řešení a proto udělal, co musel udělat a čemu nebylo vyhnutí. věděl, že za to jednou možná zaplatí, ale co se mělo stát, muselo se stát. z oběžné dráhy sledoval drandění pod sebou a věděl, že všichni nevinní obyvatelé náhodně vybraný planety musí zemřít, aby ze sebe spláchnul frustraci z rodinného setkání. v životě některých obyvatel vesmíru platí, že pokud jej někdo zničí, dehonestuje nebo jen udělá naprostýho kretěna kříženého s debilem, lze ponížení pohodově vyléčit totálním zničením náhodně vybraných nevinných živých civilistů. pokud se navíc jedná o mírumilovnou civilizaci bez zbraní a násilí, léčba pak funguje dlouhodobě. mimozemský trpaslíček tedy spustil bombardování a dlouze se ukájel pozorováním umírajícího života. věděl, že teď bude mít pohodových pár dní, než ho zase někdo vymrdá totálně do sraček.